

Khutba, 26.06.2026

En Mu'mins adfærd i tider med økonomisk krise

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
وَالْأَنْفُسِ وَالْثَمَرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ﴾
سورة البقرة، ١٥٥/٢
(Sūrat al-Baqarah, 2:155)

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
" يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ، فَإِنَّ نَفْسًا لَّنْ
تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَوْفِيَ رِزْقَهَا وَإِنْ أَبْطَأَ عَنْهَا، فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ، خُذُوا مَا حَلَّ، وَدَعُوا مَا حُرِّمَ"
ابن ماجه، كتاب التجارات . ٥
(Ibn Mājah, Kitāb at-Tijārāt, 2)

Kære brødre!

Den her dunyā er ikke kun et sted med lethed, velstand og ro. Den er også et sted med prøvelser. Et sted, hvor lettelse og vanskelighed følger hinanden. For os Mu'minīn og Muslimīn er livet en prøve i ṣabr, overgivelse og 'ubūdiyyah.

Nogle gange prøver Allah سبحانه وتعالى os med overflod, dvs. velstand. Andre gange prøver Han os med mangel. Derfor siger vores Han i Al-Qur-'ān:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالْثَمَرَاتِ
وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ﴾

"Vi vil bestemt prøve jer med noget af frygt og sult og med tab af ejendom, liv og afgrøder. Forkynd de tålmodige det glædelige budskab."

Det lærer os, at vanskeligheder ikke betyder, at Allah har forladt os. De er en del af prøvelsen. En mulighed for, at vores ṣabr, vores tawakkul og vores imān kan vise sig.

Vi ved, at vores ejendom, sundhed og muligheder ikke er en ret, vi ejer for evigt. De er gaver fra Allah. De er en amānah, vi har fået for en bestemt tid. Når vi forstår det, bliver vi mere rolige og falder ikke i oprør. Vi giver ikke efter for frygten, vi holder fast i Allah.

Mine elskede brødre i Islam!

Gennem historien er mange samfund blevet prøvet med økonomisk krise, sult og mangel. Også i dag ser vi krige, stigende priser, fødevarerangel og økonomisk usikkerhed mange steder i verden.

Men en bevidst mu' min ved, at den sande forsørger kun er Allah. Vi arbejder. Vi planlægger. Vi gør vores bedste. Men vi sætter vores lid til Allah ('Azza wa Jal).

For Han siger klart og tydeligt:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾

"Der findes intet levende væsen på jorden, uden at dets forsørgelse påhviler Allah."

(*Sūrat Hūd*, 11:6)

Med andre ord, vores rizq kommer ikke kun fra vores arbejde, vores løn eller vores evner. Det er kun midler. Den egentlige forsørger er Allah.

Derfor må økonomisk pres aldrig føre os mod ḥarām, bedrag, renter og uretmæssig indkomst. Profeten ﷺ sagde:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ، فَإِنَّ نَفْسًا لَّنْ تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَوْفِيَ
رِزْقَهَا وَإِنْ أَبْطَأَ عَنْهَا، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ، خُذُوا مَا حَلَّ، وَدَعُوا مَا حُرِّمَ
﴾

"O mennesker! Hav taqwā over for Allah, og søg jeres forsørgelse på en smuk måde. Ingen sjæl vil dø, før den har modtaget hele den forsørgelse, der er bestemt for den, selv hvis den bliver forsinket. Tag det, der er ḥalāl, og hold jer fra det, der er ḥarām."

Vores rizq kommer måske senere, end vi ønsker. Men det giver os ikke ret til at gå ad en vej, Allah har forbudt.

Kære brødre!

Tawakkul betyder ikke, at vi sidder stille uden at tage ansvar. En Mu'min stoler på sin Herre, men tager også sine forholdsregler. Vi skal bruge vores muligheder med omtanke. Vi skal holde os fra isrāf og fra den forbrugssyge, som præger vores tid.

Vi må lære forskellen mellem behov og begær. Mellem det nødvendige og det overflødige. At kende værdien af vores ni'mah er en del af shukr. Og det hjælper os til at stå stærkt, når tiderne bliver svære.

I beretningen om Yūsuf ('alayhi s-salām) lærer al-Qur-'ān os netop dette: at planlægge, spare, tage ansvar og forberede sig på svære tider. Tawakkul og ansvar går hånd i hånd.

Kære Mu'minīn!

Shayṭān forsøger at fylde vores hjerter med frygt for fattigdom. Han hvisker til os: "Hvis du giver, bliver der mindre til dig. Hvis du hjælper andre, mangler du selv."

Men Allah سبحانه وتعالى siger:

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

”Shayṭān truer jer med fattigdom og befaler jer det skammelige. Men Allah lover jer tilgivelse fra Sig og overflod. Allah er Den Altomfattende, Den Alvidende.”

(Sūrat al-Baqarah, 2:268)

Frygten for fattigdom må ikke lukke vores hænder og gøre vores hjerter hårde. Allah lover maghfirah og faḍl til dem, der giver for Hans skyld.

Profeten ﷺ og hans ṣahābah oplevede også svære økonomiske tider. Men de blev ikke mere egoistiske. De støttede hinanden. De delte mere. De bar hinandens byrder.

Profeten ﷺ sagde:

« مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ »

”Sadaqah mindsker ikke rigdommen.”

(Muslim, al-Birr, 69)

Det betyder ikke altid, at beløbet i vores hænder straks bliver større. Men Allah lægger barakah i det, vi har. Han beskytter os mod noget, vi ikke ser. Og Han gemmer belønningen til Ākhirah.

Mine kære brødre!

I økonomisk svære tider sparer vi, men vi bliver ikke nærige.

Vi undgår isrāf, men vi opgiver ikke gavmildheden.

Vi passer på vores udgifter, men vi glemmer ikke den fattige.

Vi tænker på vores familie, men vi glemmer ikke Ummah og menneskeheden.

Det er en Mu’mins holdning. Ikke panik, men tawakkul. Ikke egoisme, men ansvar. Ikke ḥarām, men ḥalāl. Ikke hårdhed, men raḥmah.

Må Allah gøre os til tjenere, der har sand tawakkul til Ham.

Må Han beskytte os mod shayṭāns frygt og hvisken.

Må Han give barakah i vores rizq og gøre os gavmilde, ansvarlige og standhaftige i svære tider.

Āmīn.